

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 11. december 2025 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Kim Holst, Jon Fridrik Kjølbro og Dorthe Kynde Nielsen (kst.) med
nævninger).

1. afd. N nr. S-1225-24:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

(CPR nr. (født 1994))

(advokat Peter Secher, besk.)

Tiltalte 4

(CPR nr. (født 1994))

(advokat Kåre Pihlmann, besk.)

Dom afsagt af Københavns Byret den 9. april 2024 (SS 2-17849/2023) er anket af Tiltalte 1
med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang i forhold 4, subsidiært formildelse.

Tiltalte 1 kan erkende at have overtrådt straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, idet han kan
erkende at have udøvet vold med døden til følge, dog at volden med døden til følge ikke er
udøvet i forening med Tiltalte 4.

Under henvisning til, at byretten har lagt til grund, at det var Tiltalte 4, der tildelte Forurettede
3 knivstikkene i brystet, og at anklagemyndigheden har påstået domfældelse i
overensstemmelse med byrettens bevisresultat, har Tiltalte 1, uanset sin erkendelse, nedlagt
endelig påstand om principalt, at han alene dømmes

for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, subsidiært at han dømmes for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, og mere subsidiært formildelse.

Tiltalte 4 har anket dommen til frifindelse i det ikke erkendte omfang (forhold 4, 5 og 6), subsidiært formildelse af straffen.

Tiltalte 4 kan vedrørende forhold 4 erkende overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, idet han kan erkende at have tildelt Forurettede 3 slag og spark, her-under slag med en træpalle, men han nægter sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237 eller straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246.

Anklagemyndigheden har anket sagen med påstand om skærpelse over for begge tiltalte.

Dødsboet efter Forurettede 3 har gentaget den for byretten nedlagte påstand om, at de tiltalte dømmes til at betale 133.309,22 kr. til dækning af udgifter til begravelse m.v., subsidiært et mindre beløb, men større end 45.000 kr.

Erstatningspart (Forurettede 3's mor) har påstået stadfæstelse af byrettens bestemmelse om betaling af godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

De tiltalte Tiltalte 1 og Tiltalte 4 har påstået frifindelse for kravet om erstatning for begravelsesudgifter, idet erstatningspligten bestrides. Hvis der dømmes for overtrædelse af straffelovens § 237 eller § 246, jf. § 245, stk. 1, har de påstået frifindelse mod betaling af et mindre beløb, idet størrelsen af kravet bestrides.

De tiltalte Tiltalte 1 og Tiltalte 4 har påstået frifindelse for kravet om godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a, idet erstatningspligten bestrides. Hvis der dømmes for overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, bør godtgørelsen fastsættes til et lavere beløb end 100.000 kr. Hvis der dømmes for overtrædelse af straffelovens § 237, har de ikke bemærkninger til størrelsen af kravet.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af de tiltalte og vidnet overlæge Vidne 1.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet overlæge Vidne 16.

De i byretten af de medtiltalte Tiltalte 2, Tiltalte 5 og Tiltalte 3 og vidnerne politiassistent Vidne 2, politikommissær Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6, Vidne 7, Vidne 8, Vidne 10, Vidne 11 og politiassistent Vidne 15 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret blandt andet, at det er rigtigt, at han var prospect i Bandidos på gerningstidspunktet. Han vil ikke svare på, om Tiltalte 4 var over ham i hierarkiet i Bandidos. Man kan ikke være medlem af en op-løst rockerklub. Han er ikke i exitprogram.

Han fastholder sin forklaring i byretten om, at det var på vej ud til Ejendom på gerningsdagen, at han første gang så plakater med Forurettede 3's billede. Foreholdt at Forurettede 3 sendte en mail til politiet den 23. november 2022 kl. 17.32 vedrørende op-hængte plakater i By 1, at han samme dag havde fjernet plakater, og at en medarbejder på Ejendom den 6. februar 2023 udleverede en pose med 72 plakater, som Forurettede 3 havde gemt, fastholdt tiltalte sin forklaring.

Det var meningen, at han skulle have været ude og renovere klubhuset i By 1 på gerningsdagen, men han skulle i stedet ud og køre med en kammerat. Han vil fortsat ikke sige, hvem den kammerat er, som han skulle ud til Ejendom sammen med på gerningsdagen.

Han skulle ud at køre med en kammerat. Han ved ikke, hvad kammeraten skulle. Han kendte ikke til formålet med, at de skulle ud til Ejendom. Han tog bare med sin kammerat derud. De havde så lang tid, at han hen ad vejen blev klar over, at der måtte være en grund. Grunden blev han først klar over, da han så Forurettede 3 derude. Det var først på det tidspunkt, at han forstod, hvorfor han var der. Han havde set plakaterne og kunne lægge to og to sammen, da han så Forurettede 3. Han havde medbragt en hammer for sin egen sikkerheds skyld.

Foreholdt at der på hans mobiltelefon den 21. januar 2023 i tidsrummet mellem kl. 22.33 og 22.36 er søgt på By 1 på Google Maps, forklarede han, at han havde set plakaterne inden da, idet klubhuset ligger tæt på By 1. Han så plakaterne igen den 22. januar 2023.

Tiltalte 4 vidste ikke, at han havde en kniv på sig den dag.

Han havde kendt Tiltalte 4 i mange år, og Tiltalte 4 er nok gået ud fra, at han gik med kniv, men tiltalte har ikke ”flashet ” sin trøje og vist kniven.

På et tidspunkt fejede Forurettede 3 benene væk under ham, og han kom ned at ligge på ryggen. Han prøvede at sparke Forurettede 3 væk, men Forurettede 3 holdt fast i hans ene ben. Hans kammerat spurgte, om de ikke bare skulle slutte den her. Forurettede 3 svarede ”Nej, ikke før jeg er færdig med ham her ”. Så fik Forurettede 3 en europal-le i hovedet og faldt ned. Tiltalte prøvede at komme væk, men Forurettede 3 faldt ned over ham. Forurettede 3 havde hammeren i en løftet hånd. Tiltalte stak Forurettede 3 med kniven, og Forurettede 3 faldt ned. Tiltalte stak på må og få og råbte til sin kam-merat, at han skulle fjerne Forurettede 3. Tiltalte stak Forurettede 3 i brystet flere gange. Tiltalte stak et par gange. Forurettede 3 faldt ned med overkroppen. Herefter stak tiltalte på må og få.

Foreholdt skitse fra obduktionsrapporten, forklarede tiltalte, at han stak lidt forskellige steder. Det gik meget stærkt. Det var en hård kamp mellem ham og Forurettede 3, der gik målrettet efter ham. Han gik i panik og stak bare. Han stak Forurettede 3 i brystet og lidt hist og her.

Foreholdt overlæge Vidne 1's forklaring for byretten om, hvilken kraft der skal til, forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, med hvilken kraft han stak. Han stak bare med kniven. Han var i panik, og det gik hurtigt.

Foreholdt sin forklaring i byretten om, at han ikke havde særlig mange kræfter at gøre godt med den dag, forklarede han, at det er rigtigt. Han havde kastet op og haft diarre. Han var i chok og i forsvarstilstand, idet Forurettede 3 stod med hammeren. Hvis Forurettede 3 ikke havde haft hammeren, ville han aldrig have stukket med kniven. Han gjorde det i panik.

Han kunne se med egne øjne, at kammeraten slog Forurettede 3 med knyttede nævner. Da tiltalte lå ned, holdt han ikke fast i Forurettede 3. Tiltalte prøvede på at komme væk. Tiltalte og Forurettede 3 lå med hovederne i hver sin retning og med benene mod hin-anden. Forurettede 3 var blevet lagt ned, da tiltaltes kammerat kom. Tiltaltes kammerat ville tage hammeren fra Forurettede 3. Det var tydeligt at se, at tiltaltes kammerat slog

Forurettede 3 med knyttede nævner. Tiltalte kunne se, hvad der foregik. Tiltalte kiggede målrettet på Forurettede 3.

Tiltalte 4 har supplerende forklaret blandt andet, at han havde været medlem af Bandidos fra oktober 2022, og ikke som gengivet i byrettens dom i ca. 1 år for-ud for gerningstidspunktet. Han var ”Probationary”. Han kan ikke huske, hvornår han kom ind i bandemiljøet, men han tror, at han var omkring 23 eller 24 år. Han har også været med i Brothas, ikke den gamle Brothas, men en ny gruppe af samme navn. Han var med-lem af Brothas, inden han blev medlem af Bandidos. Foreholdt vest med mærker, herunder ”SGT. AT ARMS”, fundet ved ransagning, forklarede han, at han ikke vil udtale sig her-om, idet han ikke kan se, at det har relevans for sagen.

Tiltalte 1 har han kendt fra før, han blev medlem af Bandidos. Tiltalte 1 havde status af ”Prospect”. Han vil ikke svare på, om ”Probationary” er højere i hierarkiet end ”Prospect”. Han kunne ikke give Tiltalte 1 en opgave for klubben. Der var ikke nogen, der kunne give tiltalte en opgave for klubben. Der var ikke nogen, der bestemte over tiltalte. Han har ikke nogen anelse om, hvorfor der i en besked mellem andre personer står, at han og Tiltalte 1 var ude på en opgave. Han havde ikke fået en opgave af nogen.

Han kom også i klubhuset på Amager, der var under renovering. Hvis man havde tid, kunne man komme og hjælpe til med at renovere.

Han kan ikke huske, at han den 17. maj 2023 skulle have forklaret noget til politiet om en særlig kodeks. Han kan huske, at han blev afhørt af politiet, og han kan også huske, at han sagde, at man sagtens kunne sig nej, hvis man blev bedt om noget. Han kan ikke huske, at han skulle have forklaret noget om, at han havde højere rang.

Han kender Tiltalte 3 fra miljøet og omgangskredsen. Han kender ham gennem venner og bekendte. Han ved ikke, om Tiltalte 3 var tilknyttet Amager-afdelingen.

Det kan godt passe, at han så Tiltalte 3 og Tiltalte 2 på restauranten i Glostrup i december 2022. Han havde ikke set Tiltalte 2 før. Tiltalte 2 spurgte, om de skulle tage en snak. Det passer ikke, at Tiltalte 2 viste ham et billede af Forurettede 3 eller tegnede en skitse over Ejendom. Det så han ikke på restauranten. Han kan ikke huske, om det var ham eller Tiltalte 2, der fik den andens telefonnummer, eller om det skete gennem Tiltalte 3.

Det er rigtigt, at han mødtes med Tiltalte 2 den 21. januar 2023 ved Ejendom. Han lagde i den forbindelse mærke til, at der var videoovervågning over det hele. Han vidste, at Tiltalte 2 havde brug for hjælp. Han havde ikke haft tid til at snakke med Tiltalte 2 på restauranten. Da de mødtes den 21. januar 2023, skulle Tiltalte 2 vise ham, hvem Forurettede 3 var. Tiltalte vidste på det tidspunkt ikke, hvad det handlede om. Tiltalte 2 forklarede kort, at det drejede sig om en kvinde, der blev generet af og havde et problem med Forurettede 3. Kvinden var en kammerats kone. Tiltalte 2 forklarede ikke nærmere, hvad problemet drejede sig om. Det har han først hørt om i retten. Han og Tiltalte 2 gik ned på Ejendom, og Tiltalte 2 udpegede Forurettede 3's bil og bolig. Der var mange mennesker, og han spurgte Tiltalte 2, om han ikke bare skulle gå ned og konfrontere Forurettede 3 med det samme, men Tiltalte 2 sagde nej. De gik herefter tilbage til bilen, hvor de skiltes.

Han kendte ikke Tiltalte 2, men han ville blot hjælpe ham. Han ved ikke, hvorfor han ville hjælpe ham. Det var for at være venlig. Det var nok fordi Tiltalte 2 kendte en, som han også kendte. Han skulle blot konfrontere Forurettede 3. Han havde ikke tænkt sig at gøre noget. Han skulle blot tale med Forurettede 3. Det var første gang, at han var blevet spurgt om sådan noget. Det var af ren og skær høflighed. Han havde ikke tænkt sig at konfrontere Forurettede 3 som en person fra Bandidos. Han havde ingen mærker eller mærkater på. Det havde intet med Bandidos at gøre. Han og Tiltalte 2 har måske talt om, at Forurettede 3 skulle have en lussing, hvis han ikke ville høre efter, og hvis det blev nødvendigt.

Det var tilfældigt, at Tiltalte 1 kom med den dag. Han hentede Tiltalte 1 på metrostationen, og de var sammen hele dagen. Han ved ikke, hvorfor Tiltalte 1 kom med. Tiltalte 1 besluttede selv, at han ville med. Tiltalte 1 bad ikke på noget tidspunkt om at måtte gå eller tage hjem. Det er muligt, at han har sagt til Tiltalte 1, at han skulle ud og snakke med én. Det var tilfældigt, at det blev den 22. januar 2023. Han havde ikke andet at lave den dag.

Det kan godt passe, at han den 22. januar 2023 tog ud til Ejendom ved 14-tiden, at han tog tilbage til klubhuset, og at han kørte tilbage til Ejendom ved 16-tiden for at se, om Forurettede 3 var hjemme. Han ville blot tale med Forurettede 3. Han havde ikke noget at lave. Han gad nok heller ikke at være med til at renovere til klubhuset. Fra ved 16-tiden sad han og Tiltalte 1 i bilen og ventede. De spiste og spillede på telefonen. De ventede i et par timer.

Han ved ikke, om Tiltalte 1 vidste, hvad de lavede der. Han har nok sagt, at de ventede på én, som han skulle snakke med. Det kom bag på ham, at Tiltalte 1 sprang ud af bilen så

hurtigt. Han har ikke sagt, at det kunne være nødvendigt at give Forurettede 3 en lus-sing. Han havde ikke fået en opgave, som han skulle udføre. Han var ikke klar over, at Tiltalte 1 normalt gik med kniv, og han havde ikke set Tiltalte 1's kniv. Han kender ikke rigtig noget til Tiltalte 1's fortid. Han havde heller ikke set, at Tiltalte 1 havde en hammer.

Da Tiltalte 1 steg ud af bilen, sagde han ”stille og roligt” til Tiltalte 1, men ikke fordi han var bange for, at ville eskalere, og at Tiltalte 1 ville hidse sig op. Han ved ikke, hvorfor det hastede sådan for Tiltalte 1 at komme hen til Forurettede 3. Han skulle først parkere bilen og havde ikke specielt travlt.

Forevist overvågningsvideoen fra minuttal 01.35 har tiltalte forklaret, at han ikke kunne se Forurettede 3 fra varebilen, men han havde set hans bil, og han vidste derfor, at han var der.

Forevist fra minuttal 01.45 har tiltalte forklaret, at Tiltalte 1 ankom først og havde taget kontakt til Forurettede 3. Forurettede 3 sparkede ud efter Tiltalte 1. Da tiltalte kom frem, var slagsmålet mellem Forurettede 3 og Tiltalte 1 allerede i gang. Det kom bag på ham, at Forurettede 3 sparkede ud efter Tiltalte 1.

Forevist fra minuttal 02.00 til 02.07 har tiltalte forklaret, at han var steget ud af bilen stille og roligt. Det var først, da han så Tiltalte 1 og Forurettede 3 slås, at han begyndte at løbe. Han tænkte ikke så meget i situationen. Han tænkte, at Tiltalte 1 var ved at få tæsk. Han havde set Forurettede 3 dagen før og vidste, at han var en stor mand.

Det var først, da de var henne ved de parkerede biler, at han så, at Tiltalte 1 havde en hammer. Han tænkte ikke så meget lige der. Han sparkede Forurettede 3. På et tidspunkt fik Forurettede 3 fat i hammeren, og tiltalte tænkte, at det ville være dumt at vende ryggen til Forurettede 3.

Forevist fra minuttal 02.58 har tiltalte forklaret, at det er Tiltalte 1, der slår med hammeren, og tiltalte, der sparker Forurettede 3.

Forevist fra minuttal 03.16 har tiltalte forklaret, at de ikke løb væk, men vendte sig mod Forurettede 3, fordi Forurettede 3 på det tidspunkt havde hammeren i hånden. Han tror, at Forurettede 3 ville være løbet efter dem, eller i hvert fald efter Tiltalte 1, hvis de var løbet væk. Forurettede 3 havde set sig sur på Tiltalte 1. Han kunne i princippet godt

være løbet væk, men så ville det være Tiltalte 1, der ville være blevet dræbt med hammeren den dag.

Forevist fra minuttal 03.30 har tiltalte forklaret, at man kan se Forurettede 3 lægge Fornavn ned. Tiltalte tog fat i Forurettede 3's hånd. Fra 03.54 kan man se, at han skubber Forurettede 3, der kommer ned at ligge. Han tog fat i Forurettede 3's hånd med hammeren og prøvede at få den fra Forurettede 3, men det lykkedes ikke. Han slog Forurettede 3 tre gange i brystregionen. Det er slag, man kan se. Han har ikke stukket Forurettede 3 med en kniv. Han havde ingen våben den dag. Der var så meget tumult, at han ikke tænkte over, hvor han slog Forurettede 3. Han slog med den ene hånd, og med den anden hånd havde han fat i Forurettede 3. Forurettede 3 endte med at give slip på Tiltalte 1. Forurettede 3 havde stadig fat i hammeren.

Forevist fra minuttal 03.38 har tiltalte forklaret, at han på det tidspunkt er på vej væk og hen mod bilen. Han vendte imidlertid om, fordi Forurettede 3 havde fat i Tiltalte 1.

Forevist fra minuttal 03.44 har tiltalte forklaret, at det er Forurettede 3, der ligger på ryggen.

Forevist fra minuttal 03.46 til 03.56 har tiltalte forklaret, at han tildelte Forurettede 3 et slag. Forurettede 3's hoved er dér, hvor der er en hvid plet på videoen, og Forurettede 3's ben ligger i modsat retning. Tiltalte 1 lå på den anden side af Forurettede 3. Tiltalte havde med sin venstre arm fat i Forurettede 3's venstre arm med og prøvede at få ham-meren ud af Forurettede 3's hånd. Det lykkedes imidlertid ikke. Han slog Forurettede 3 tre gange med højre hånd. Han var ikke ovenpå Forurettede 3, men ved siden af ham.

Forevist fra minuttal 04.00 har tiltalte forklaret, at han tror, at det er Tiltalte 1, der løb væk først. De var på vej hen mod bilen. Det er uheldigt, at man i ca. 1 minut ikke kan se, hvad der foregår. Forurettede 3 fik fat i Tiltalte 1, der blev væltet. Tiltalte stod 2 til 2 ½ meter væk. Forurettede 3 havde fat i Tiltalte 1's ene ben og trak det til sig. Forurettede 3 hævede hammeren. Tiltalte tog fat i en halvpalle/europalle. Tiltalte spurgte Forurettede 3, om de ikke skulle stoppe det her, der var gået for vidt. Forurettede 3 sagde, at det ville han ikke, og at ”han skulle være færdig med ham her først”. Tiltalte slog ud med pal-len og ramte Forurettede 3 foran omkring hoved og bryst. Forurettede 3 væltede og kastede sig direkte over Tiltalte 1. Forurettede 3 var faldet lidt tilbage, men sad over

Tiltalte 1. Forurettede 3 havde stadig hammeren i hånden. Det hele gik stærkt. Forurettede 3 satte sig op, og Tiltalte 1 kom fri. Tiltalte nåede ikke selv at reagere. Forurettede 3 satte sig op på knæene. Tiltalte stod omkring 2 meter derfra. Tiltalte så ikke, hvad der skete, og tiltalte så ikke nogen kniv. Tiltalte blandede sig ikke. Forurettede 3 sad over Tiltalte 1 i måske 5-10 sekunder, og Forurettede 3 havde hånden hævet.

Forevist fra minuttal 04.16 har tiltalte forklaret, at Forurettede 3 rejste sig op og løb efter dem. Tiltalte 1 løb væk først, og tiltalte var på det tidspunkt stadig ved Forurettede 3. Herefter løb tiltalte væk. Forurettede 3 rejste sig op. De løb hen forbi hovedind-gangen til Ejendom.

Forevist fra minuttal 04.19 har tiltalte forklaret, at det ham, der kan ses på vej væk og mod varebilen. Han vendte om, fordi Forurettede 3 havde fat i Tiltalte 1.

Forevist fra minuttal 04.27 og frem har tiltalte forklaret, at det er det minut, hvor man ikke kan se noget på overvågningsvideoen. Det er hans skygge, man kan se på videoen. Forurettede 3 stod op og virkede overhovedet ikke påvirket. Forurettede 3 stod op og havde fat i Tiltalte 1's ene ben. Forurettede 3 kæmpede aktivt. Tiltalte løb væk som den første. Tiltalte gjorde ikke andet end at svinge med pallen. Tiltalte havde i måske 20-25 sekunder forsøgt at tale med Forurettede 3 og få ham til at stoppe.

Forevist fra minuttal 05.12 har tiltalte forklaret, at det er ham, der kan ses løbe væk først, og Tiltalte 1 kommer bagefter. Forurettede 3 var kampklar, indtil han satte sig på knæene over Tiltalte 1.

Forevist fra minuttal 05.43 har tiltalte forklaret, at det er ham, der kommer til varebilen først, og kort tid efter kom Tiltalte 1. Han og Tiltalte 1 kørte væk, og han parkerede varebilen ved en pumpestation. Han og Tiltalte 1 talte ikke sammen i bilen om, hvad der var sket. Han har ikke talt med nogen i Bandidos om, hvad der var sket. Det, det var sket, havde ikke noget med Bandidos at gøre.

Det var først omkring midnat og på hotellet i København, at det gik op for ham, hvor alvorligt det var, og at Forurettede 3 var afgået ved døden.

Foreholdt at blod, der med størst mulig sandsynlighed stammer fra Forurettede 3, er fundet på gearstanden og på radioen i varebilen, har tiltalte forklaret, at han var fører af

varebilen. Han ved ikke, hvordan han har fået blodet på sig. Det er måske sket i forbindelse med, at der blev slået med hammeren, eller da han tog fat i Tiltalte 1.

Han ved ikke, hvad der efterfølgende er blevet af den kniv, som Tiltalte 1 havde.

Vidnet overlæge Vidne 1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun kan vedstå sin forklaring som gengivet i byrettens dom med nogle ændringer. På side 73, 2. sidste afsnit, 3. sidste linje, er det ikke korrekt som gengivet, at stiksår 4 består af to stiksår. Stik-læsion C består af stiksår 4. På side 74, 4. afsnit efter citatet, er foto 3 ikke taget i forbindelse med obduktionsundersøgelsen og må være fra politiets fotomappe. Hun kan genkende læsionen og har fået forevist fotoet. På side 75, 1. afsnit, sidste linje, skal der rettelig stå ”og hjertet kan ikke trække sig sammen” og ikke ”og man kan ikke trække vejret”. På side 77, 1. afsnit, skal der rettelig henvises til læsion 24, 35, 36, 39 og 40. På side 77, 3. afsnit, 4. linje, skal der rettelig stå ”vævsbroer”, ikke ”vævspore”.

Foreholdt sin forklaring på side 72, 1. afsnit, har vidnet bekræftet, at hun og de andre, der var med til at lave obduktionen, havde set overvågningsvideoen. Hun kan ikke huske, om offeret rejste sig op efter slag eller stik mod brystkassen. Foreholdt sin forklaring på side 77, 5. sidste afsnit, om, at afdøde kommer stavrende kl. 18.28, forklarede hun, at hun ikke kan huske, om det var før eller efter stik eller slag mod brystkassen. Hun må henholde sig til det, der fremgår af obduktionserklæringen om, hvad der kan ses på overvågningsvideo-en.

Overvågningsvideoen er strengt taget uden betydning for obduktionserklæringen. De beskriver, hvad de ser. Overvågningsvideoen har overhovedet ingen betydning for obduktionserklæringens beskrivelse og konklusioner. Når de laver obduktionserklæringer, har de ofte slet ikke videoer.

Foreholdt sin forklaring på side 72, 2. afsnit, de tre sidste linjer, har vidnet forklaret, at en besvarelse af spørgsmålet om, hvilken kraft der skal til, afhænger af, hvor på kroppen der bliver ramt, og hvad der bliver ramt på vej ind i kroppen. Hvis en kniv rammer knoglestrukturer, herunder brystben, der er vanskeligere at perforere, skal der mere kraft til, end hvis den ikke rammer sådanne strukturer. Hvis et ribben er overskåret, viser det, at der er stukket med større kraft. Det afhænger ikke kun af, hvad der rammes, men også af knivens beskaffenhed. Ved stiklæsion B er der sket overskæring af ribben, og hele ribbenet er blevet overskåret. Stiklæsion C går gennem muskulatur. Uden at kende den kniv, der er blevet anvendt, er det ikke muligt at sige noget om, med hvilken kraft, der er blevet stukket. Alt andet lige skal der mere kraft til at overskære knoglestruktur end hud.

Der er forskel på stiksår og stiklæsion. Stiksår kan ses udvendigt på kroppen. De er i obduktionsrapporten benævnt 1, 2, 3 og 4. Når man fjerner huden og åbner op, kan man se stiklæsion og stikkanal. Der er tale om en beskrivelse af de strukturer, der ligger inde i kroppen. De er i obduktionsrapporten benævnt A, B, C og D. Ved obduktionen beskrives først de udvendige fund, stiksår, og efterfølgende de indvendige fund, stiklæsioner. Ska-derne består af stiksår på huden og underliggende stikkanaler. To af stiksårene ligger så tæt, at de går sammen i én stiklæsion. Det kan man først se, når man åbner op. Det har ikke betydning for undersøgelse og beskrivelse af stikkanaler, at afdøde ligger ned. Obduktionserklæringen beskriver stikkanalen. Retningen på stikkanalen er beskrevet i forhold til en anatomisk normalstilling.

Foreholdt sin forklaring på side 74, 3. sidste afsnit, har vidnet forklaret, at der var udvendig rødmen omkring læsion 2 på brystet. Det kan være udtryk for, at knivstikket har været med så meget kraft, at kniven er stukket helt ind eller helt i bund. I så fald er der tale om et element af skarp påvirkning og stump vold. En anden og mere oplagt mulighed er, at denne rødmen strammer fra genoplivningsforsøg. Hvis der er noget på huden efter genoplivningsforsøg, er det typisk læsioner, nemlig underhudsblødninger, på det sted, hvor man holder hænderne. Det kan også være på grund af slag. Hvis der er tale om et slag, ville man også have fundet blodansamling i det underliggende væv. For så vidt angår læsion 2 var der både underhudsblødning og blodansamling. Det er alene ved læsion 2 af de fire læsioner i brystet, at der er konstateret sådan rødmen omkring stiksåret. Det var påfaldende. Hun kan ikke sige, hvilken af de tre muligheder, der er årsag til den konstaterede rødmen omkring stiksår 2, men der var både underhudsblødning og blodudtrædning.

Foreholdt sin forklaring på side 76, 4. sidste afsnit, har vidnet forklaret, at hendes forklaring er gengivet meget firkantet. Når der ikke er nogen beskrivelse af mærker eller underhudsblødninger på brystet, er det fordi, de ikke har konstateret sådanne. Når de bruger formuleringen "underhudsblødning", er det det samme som "blå mærker", der kan ses udvendigt. Det kan forekomme, at man ikke kan konstatere underhudsblødninger, men at man kan konstatere blodansamlinger under huden, når man åbner op. Hvis der ikke kan konstateres underhudsblødninger eller blodansamlinger, kan man ikke deraf konkludere, at der ikke er blevet slået, men de finder som oftest underhudsblødninger eller blodansamlinger, hvis der er blevet slået. Det er hendes erfaring, at de som oftest ser noget udvendig eller indvendig. Døden kan indtræde så hurtigt, at underhudsblødninger ikke kan ses på ydersiden, men så kan de ofte ses på indersiden, på det underliggende væv. I denne sag

fandt de intet. Det kan ikke udelukkes, at der er blevet slået. Ved obduktionserklæringer eller personundersøgelser opdeler de stump vold i let, moderat og svær. Svær stump vold vil typisk give anledning til knoglebrud og læsioner af organer. I den lette ende kan man se hudafskrabninger, blodansamlinger og underhudsblødninger. De beskriver de læsioner, de ser. Det kan ikke udelukkes, at det kan have betydning for, om der efterlades mærker på kroppen, om offeret har haft en tyk jakke på.

Foreholdt besvarelse af spørgetemaet har vidnet forklaret, at de var bekendt med, at der var foretaget genoplivningsforsøg. De har vurderet, at ribbensbruddene var en følge af genoplivningsforsøg. Hvis der i samme område omkring brystkassen er konstateret underhudsblødninger, kan det være tegn på stump vold, der kan have forårsaget ribbensbruddene, men det var der ikke i dette tilfælde. De har derfor vurderet, at der var tale om genoplivningsforsøg. Både genoplivningsforsøg og slag mod brystkassen er påført stump vold. I det konkrete tilfælde har de som nævnt lagt til grund, at ribbensbruddene var en følge af genoplivning. Der var ikke i øvrigt tegn på stump mod brystkassen. Man ser typisk ribbensbrud ved genoplivningsforsøg, men i dette tilfælde var der ikke tegn på stump vold i øvrigt i det område, hverken udvendig eller indvendig.

Foreholdt sin forklaring på side 78, 2. afsnit, forklarede hun, at der er forskel på underhudsblødning og blodansamling i det underliggende væv. I gengivelsen af forklaringen skulle der nok have stået blodudtrædning og ikke underhudsblødning. Det er det, man kan se. Som forklaring er underhudsblødning det samme som blå mærker, der kan ses på huden, på legemets overflade. I praksis er det tegn på stump vold. De små blodkar under huden går i stykker, og der opstår blodudtrædning i det underliggende væv. Blodudtrædning er det, der kan ses lige under huden. Det kan forekomme, at man ikke kan konstatere synlig underhudsblødning, men når man åbner op under obduktion, kan man se blodudtrædning. Nogle gange kan man se noget under huden, som man ikke kan se på huden, men det kan normalt også ses på huden. Hvis døden indtræder hurtigt, kan det forklare, at man ikke kan se noget på overfalden, men først når man åbner op. Døden kan også indtræde så hurtigt, at man hverken kan konstatere underhudsblødning eller blodudtrædning. Det er muligt, at der har været stump vold, men ikke af en sådan betydning, at det har efterladt blodudtrædning. Offerets påklædning kan have betydning for, om man kan konstatere underhudsblødning eller blodudtrædning. I praksis forekommer der et spektrum, og der kan gå nogen tid, inden man kan se noget synligt. Hun kan ikke sige noget om, hvor lang tid. Det kommer også an på, hvor på kroppen og hvilken kraft, der bliver udøvet stump vold.

Vidnet overlæge Vidne 16 har forklaret blandt andet, at han er ledende overlæge på Rigshospitalets hjerte- og lungekirurgiske afdeling. Han kan vedstå sin erklæring af 6. november 2025. Til brug for besvarelsen havde han modtaget fotos og materiale fra obduktionen, og det var tilstrækkeligt til at belyse sagen.

Vedrørende besvarelsen af spørgsmål 1a har vidnet forklaret, at hvis offeret er i en stresset tilstand, vil blodtrykket være højere, og blødningen vil derfor foregå hurtigere. Blødningshastighed aftager med tiden. Når der er tale om små tynde læsioner med en smal spalte, vil det være sværere for blodet at komme ud. Det er ikke sikkert, at offeret har blødt nævneværdigt ud af sårene. Blodet er primært blevet inde i kroppen. Der ville ikke komme flere liter blod ud af kroppen, men man ville kunne se blod. Det er ikke sandsynligt, at der har været et tryk, der ville få blod til at flyde ud af sårene.

Vedrørende besvarelsen af spørgsmål 1b har vidnet forklaret, at der kan være hindringer for, at blodet kan komme ud. I dette tilfælde er der beskrevet stik direkte til og igennem lungen. Blodet vil derfor løbe uhindret ud, og 1-1,5 liter blod vil løbe ud hurtigt. Når først et par liter blod er løbet ud, vil der opstå bevidstløshed.

Hvis et anvendt stikmiddel, herunder en kniv, fjernes med det samme, vil det ikke forhindre blødningen, idet det ikke blokerer for udløbet af blod. Hvis stikmidlet derimod bliver siddende, kan det hindre blodudløb. Hvis det fjernes øjeblikkeligt, går blødningen hurtigt.

Omkring hjertet er der en hård hinde, hjertesækken, der gør, at hjertet kan bevæge sig uden friktion. Hjertesækken er hård som en sene. Hvis der flyder blod ud mellem hjertet og hjertesækken, kaldes det tamponade. I dette tilfælde er hjertet ikke blevet ramt, men derimod hjertesækken og hovedpulsåren. Tamponade kan ikke opstå, hvis hjertesækken er intakt. Der er konstateret blod i hjertesækken, men det har ikke påvirket hjertets funktion, og der er ikke opstået tamponade, idet blodet frit har kunnet løbe ud i lungehulen. Tamponade har således ikke betydning i dette tilfælde.

Vedrørende besvarelsen af spørgsmål 2 c har vidnet forklaret, at det ikke er sandsynligt, at offeret har været nævneværdigt kampdygtig. Offeret kan have befundet sig i en tilstand af angst og uro, og han har ikke været særlig koordineret. Han vil ikke tro, at offeret har været kampdygtig i egentlig forstand. Offeret har måske kunne afværge og afvige. Offeret har ikke

været i stand til at kæmpe i to minutter, og sandsynligvis heller ikke i et minut. Offe-ret har snarere været agiteret, angst og afværgende.

Når han i erklæringen omtaler ”blødning ud i lungehulen”, går det på højre lungehule som også beskrevet i obduktionsrapporten. Der er ikke konstateret blod i venstre lungehule.

Supplerende oplysninger

Ledende overlæge i hjertekirurgi, Vidne 16, har til brug for ankebehandlingen afgivet en lægefaglig erklæring af 6. november 2025, hvor han har besvaret spørgsmål fra forsvarerne. Af erklæringen fremgår bl.a.:

”Vurdering

Spørgsmål:

1. Såfremt det lægges til grund, at Forurettede 3 blev påført læsionerne A, B og C straks efter hinanden og indenfor få sekunder mens han lå på ryggen:

a. Kan det oplyses, hvor stort et blodtab, der herefter indtræder?

De beskrevne læsioner sidder centralt i legemspulsåren lige efter blodet forlader hjertet. De beskrevne læsioner er hhv. 2,2 cm. og 1 cm. lange og beskrives at gå hele vejen igennem væggen af legemspulsåren. Et anslået blodvolumen på Forurettede 3 ville være 6,5 L (højde 191 cm, vægt 105 kg.). Der ville være et forventeligt blodvolumen, der forlader hjertet på ca. 5 L pr. minut i hvile. I dette tilfælde under stresset tilstand vil det være væsentligt højere. Da, der er fundet blod i lungehulen ved obduktionen (1600 ml.), er det sandsynligt at blødningen frit har løbet ud i lungehulen. Her ville der være plads til flere liter blod. Årsagen til, at der kun findes 1600 ml. i lungehulen, er formodentlig, at der er udført genoplivningsforsøg med kirurgiske indsnit ind til brysthulen. Herved er en del af blødningen udtømt under genoplivningen. Der er også løbet blod ud i hjertesækken, men her er pladsen meget begrænset. Det ville være forventeligt at Forurettede 3 ville lide et blodtab på 2 til 2,5 L indenfor de første 30 sekunder efter de to beskrevne læsioner (3 stik) var påført.

b. Kan det oplyses, hvornår bevidstløshed indtræder?

Der kan her være nogen variation afhængig af hvor blodet har mulighed for at løbe hen. Ved blødning ud i lungehulen vil denne fyldes hurtigt og kan indeholde flere liter blod. Det ville dermed være forventeligt at bevidsthedstab ville ske indenfor max 20-30 sek. Normalt forventer man bevidsthedspåvirkning ved akutte blødninger efter tab af >40% af blodvolumen eller 2000 ml. (Klasse IV hypovolæmi). Forurettede 3 havde et stort blodvolumen og burde kunne tåle et større blodtab end gennemsnittet, men samtidig havde han også blødning ud i hjertesækken (tamponade), som påvirkede hjertefunktionen. Kun hvis blødningen bliver hindret af væv eller ”fanges” i et midlertidigt hulrum kunne det tage lidt længere tid inden bevidstløshed indtræder. Vigtigste faktor til dette kunne være, hvis instrumentet benyttet til stiklæsioner var blevet efterladt i brystkassen. Dette ville kunne begrænse blødningen i væsentlig grad og forlænge tiden til bevidstløshed indtræder. Dette beskrives ikke at være tilfældet ifølge tilsendte materiale. Derfor må max. 30 sekunder være en sandsynlig vurdering.

c. Kan det oplyses, hvornår døden indtræder?

Det er sværere at forudsige, hvornår døden ville indtræde, men sandsynligvis indenfor få minutter. Både blødningen i sig selv, men også tamponaden ville nedsætte blodtrykket. Dermed ville blødningsmængden aftage med tiden passeret. Dog ville man forvente, at der med de beskrevne læsioner ville være et blodtab på næsten hele blodvolumen indenfor 1-2 minutter og dermed også hjertestop og dødens indtræden.

2. Såfremt det lægges til grund, at Forurettede 3 blev påført læsionerne A, B og C straks efter hinanden og indenfor få sekunder mens han lå på ryggen:

a. Ville Forurettede 3 herefter være i stand til at rejse sig op?

Sandsynligvis, hvis man ikke medregner påvirkningen af øvrige skader, så ville Forurettede 3 være i stand til at rejse sig efter læsionerne blev påført.

b. Ville Forurettede 3 herefter være kampdygtig?

Efter al sandsynlighed ville Forurettede 3 være ukampdygtig efter læsionerne blev påført. Dog kunne der opstå en tilstand præget af uro ved blødninger på 15-30% af blodvolumen ca. 800-1500 ml. (Klasse II hypovolæmi) afløst af en agiteret tilstand ved blodtab 30-40% af volumen ca. 1500-2000 ml. (Klasse III hypovolæmi). I denne periode dvs. indenfor de første ca. 20 sek. kunne der være en aggressiv adfærd, som sandsynligvis ville være dårlig koordineret, angstpræget og uden klar koordinering. Det vurderes ikke, at være en regelret kampdygtig tilstand.

c. Ville Forurettede 3 herefter være i stand til at kæmpe i ca. 2 minutter?

Det er ikke på nogen måde sandsynligt.”

Personlige oplysninger

Tiltalte 1 har ikke afgivet forklaring om sine personlige forhold.

Tiltalte 1 har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Som anført i byrettens dom har Tiltalte 1 forud herfor været frihedsberøvet fra den 24. januar 2023 og frem til byrettens dom.

Det skal hertil supplerende oplyses, at det fremgår af byrettens retsbøger, at han var vare-tægtsfængslet i isolation fra den 25. januar 2023. Det fremgår ikke, hvornår isolationen blev ophævet, men byretten ses ikke at have truffet afgørelse om forlængelse af isolationen, for hvilken fristen ved byrettens kendelse af 23. januar 2023 blev fastsat til den 2. februar 2023.

Tiltalte 4 har ikke afgivet forklaring om sine personlige forhold.

Tiltalte 4 har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Som anført i byrettens dom har Tiltalte 4 forud herfor været frihedsberøvet fra den 23. januar 2023 og frem til byrettens dom.

Det skal hertil supplerende oplyses, at det fremgår af byrettens retsbøger, at han var vare-tægtsfængslet i isolation fra den 23. januar 2023. Det fremgår ikke, hvornår isolationen blev ophævet, men byretten ses ikke at have truffet afgørelse om forlængelse af isolatio-nen, for hvilken fristen ved byrettens kendelse af 23. januar 2023 blev fastsat til den 2. februar 2023.

Tiltalte 4 er endvidere straffet ved dom af 22. december 2023 med en bøde for overtrædelse af færdselsloven og lov om euforiserende stoffer, og ved dom af 30. januar 2024 med en bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Anklagemyndigheden har ikke oplyst, hvornår de pågældende forhold er begået.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

” Landsrettens begrundelse og resultat

To dommere og ni nævninger finder, at Tiltalte 1 er skyldig i over-ensstemmelse med byrettens bevisresultat i forhold 4, således at han er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237.

En dommer finder, at Tiltalte 1 alene er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, i form af slag, spark og slag med hammer.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes Tiltalte 1 herefter skyldig i forhold 4 i overensstemmelse med byrettens be-visresultat.

To dommere og ni nævninger finder, at Tiltalte 4 er skyldig i over-ensstemmelse med byrettens bevisresultat i forhold 4, således at han er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237.

En dommer finder, at Tiltalte 4 er skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat i forhold 4, således at han er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, med den undtagelse, at knivstikkene og drabet ikke er be-gået i forening med Tiltalte 1.

Tre dommere og ni nævninger finder, at Tiltalte 4 er skyldig i over-ensstemmelse med byrettens bevisresultat i forhold 5 og 6.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes Tiltalte 4 herefter skyldig i forhold 4, 5 og 6 i overensstemmelse med by-rettens bevisresultat.

Vedrørende forhold 4

Samtlige dommere og nævninger udtaler:

De medtiltalte Tiltalte 5, Tiltalte 2 og Tiltalte 3 er dømt for medvirken til grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 23, ved at ha-ve foranlediget udførelse af et overfald på Forurettede 3 under anvendelse af våben, og dommen mod dem er ikke anket.

På den baggrund og det i øvrigt oplyste lægger landsretten til grund, at der for-ud for den 22. januar 2023 var bestilt et overfald på Forurettede 3.

Efter bevisførelsen lægger landsretten til grund, at Tiltalte 4 og Tiltalte 1 den 22. januar 2023 opsøgte Forurettede 3 med henblik på at udføre det bestilte overfald.

Landsretten har herved bl.a. lagt vægt på det oplyste om Tiltalte 2 og Tiltalte 4's kontakt forud for og møde den 21. januar 2023, hvor Tiltalte 2 udpegede Forurettede 3, dennes bil og bopæl. Landsretten har også lagt vægt på det oplyste om Tiltalte 1's søgninger på Google Maps den 21. januar 2023. Landsretten har også lagt vægt på, at Tiltalte 4 og Tiltalte 1, som det fremgår af forklaringer, masteoplys-ninger og videoovervågning, tog ud til Ejendom to gange den 22. januar 2023, og at de den anden gang ventede i mere end to timer på, at Forurettede 3 skulle komme hjem. Landsretten har desuden lagt vægt på, at Tiltalte 1 og Tiltalte 4 efter forklaringerne og videoovervågningen opsøgte og overfaldt Forurettede 3 umiddelbart efter, at han var ankommet. Endvidere har landsretten lagt vægt på beskeder udvekslet mellem Vidne 8 og ”BMC Person 2 Sydhavnen” den 22. januar 2023 kl. 16.42 og kl. 16.43, mens Tiltalte 4 og Tiltalte 1 befandt sig ved Ejendom og ventede på Forurettede 3. Efter indholdet af beskederne og det i øvrigt oplyste lægger landsretten til grund, at der blev skrevet om Tiltalte 4 og Tiltalte 1, der var ude på en opgave, og at der ville gå et par timer. Landsretten har endelig lagt vægt på forklaringerne fra po-litiassistent Vidne 2 og politikommissær Vidne 3, der opsøgte Forurettede 3 på baggrund af kildeoplysninger om en nærliggende fare for, at han ville blive overfaldet og skulle afstraffes.

Tiltalte 4 og Tiltalte 1's forklaringer om, hvorfor de be-fandt sig på stedet den 22. januar 2023, og hvad de havde talt og navnlig ikke havde talt om inden overfaldet, fremstår helt utroværdige. Deres forklaringer herom tilsidesættes derfor.

Spørgsmålet er herefter, om Tiltalte 4 og Tiltalte 1 begge er ansvarlige for den samlede vold i form af slag, spark, slag med hammer og stik med kniv, herunder i brystet, der blev udøvet mod Forurettede 3, og om de begge havde forsæt til og kan dømmes for drabet.

Efter det oplyste, herunder obduktionserklæringen og besvarelsen af spørgete-ma, lægger landsretten til grund, at Forurettede 3 blev påført de skader, der

fremgår af obduktionserklæringen, og som også er nævnt i litra g i forhold 4, at de blev påført i forbindelse med overfaldet, og at han døde som følge af de fire stik i brystet og følgerne heraf.

Tiltalte 1 og Tiltalte 4 har erkendt at have været til stede og udøvet vold mod Forurettede 3, idet Tiltalte 4 har erkendt vold i form af slag og spark og slag med en palle, mens Tiltalte 1 har erkendt vold i form af slag, spark, slag med hammer og stik med en kniv.

Efter videoovervågningen og de øvrige oplysninger lægger landsretten til grund, at overfaldet varede ca. 2 minutter og 54 sekunder fra den første kon-takt, hvor først Tiltalte 1 henvendte sig til Forurettede 3 og star-tede overfaldet, og Tiltalte 4 ca. 10 sekunder senere kom løbende og tilsluttede sig overfaldet, til begge de tiltalte forlod Forurettede 3 og løb tilbage til den parkerede hvide varebil, hvortil Tiltalte 4 ankom først, og Tiltalte 1 ankom ca. 10 sekunder senere.

Store dele af overfaldet fremgår af overvågningsvideo og er i øvrigt belyst gennem sagens øvrige beviser, herunder alarmopkald, fund på stedet og forklaringer.

Efter bevisførelsen, herunder videoovervågningen, alarmopkaldet og forklaringerne fra Vidne 4, Vidne 5, Vidne 7 og Vidne 6, lægger landsretten til grund, at Tiltalte 4 og Tiltalte 1 begge deltog i overfaldet fra start til slut, at de begge fremstod i hvert fald delvist maskerede, at de befandt sig nær hinanden og handlede i forening, og at de overfaldt og udøvede vold mod Forurettede 3, der forsøgte at undvige, råbte om hjælp og i et vist om-fang ydede modstand og forsvarede sig.

På den baggrund finder landsretten, at begge de tiltalte er ansvarlige for den samlede voldsudøvelse i form af slag, spark og slag med hammer, der blev udøvet i forbindelse med overfaldet, idet denne del af voldsudøvelsen ikke findes at gå ud over, hvad der var aftalt eller klart forventeligt.

Spørgsmålet er herefter, om Tiltalte 4 og Tiltalte 1 begge også er ansvarlige for den del af volden, der blev udført med kniv, herunder de fire stik i brystet, der forvoldte dødsfaldet.

Tiltalte 1 har forklaret, at det var ham, der stak Forurettede 3 i brystet med en kniv.

Tiltalte 4 nægter at have stukket med kniv og har forklaret, at han hverken så en kniv eller knivstik.

De tiltaltes forklaringer må forstås således, at knivstikkene blev påført i det tidsrum på ca. 50 sekunder, der ikke kan ses på videoovervågningen, idet personer er skjult bag en mur og dermed ude af overvågningskameraets vinkel.

Der er ikke noget i bevisførelsen, der støtter de tiltaltes forklaringer om, hvad der foregik, efter at parterne forsvinder ud af overvågningskameraets vinkel, herunder at Forurettede 3 skulle have angrebet, overmandet og overfaldet Tiltalte 1 med en hammer, eller at Tiltalte 1 skulle have

stukket Forurettede 3 med kniv, mens denne sad ovenpå Tiltalte 1 med en hævet hammer.

Landsretten finder ikke at kunne lægge vægt på de tiltaltes forklaringer om, hvad der foregik i de ca. 50 sekunder, der ikke kan ses på videoovervågningen, idet forklaringerne fremstår utroværdige, også for så vidt angår dette tidsrum.

Landsretten har derimod navnlig lagt vægt på den del af videoovervågningen på ca. 30 sekunder fra kl. 18.28.18, hvor Tiltalte 4 væltede Forurettede 3 ned, til kl. 18.28.48 og 18.28.51, hvor først den ene og derefter den anden tiltalte gik væk.

På baggrund af en gennemgang af denne del af videoen, der til dels støttes af forklaringerne fra de tiltalte, lægger landsretten til grund, at Tiltalte 4 greb fat i og væltede Forurettede 3 ned på ryggen og stod over eller sat-te sig overskrævs på ham ved brystet, mens Tiltalte 1 befandt sig ved Forurettede 3's ben. Landsretten lægger også til grund, at Tiltalte 4 ses tage fat i og holde noget med begge hænder, hvorefter han med den ene hånd ses at foretage fire stikkende bevægelser mod Forurettede 3's bryst, mens Tiltalte 1 fortsat var ved Forurettede 3's ben, hvorefter først den ene og derefter den anden tiltalte løb væk. Landsretten lægger også til grund, at Forurettede 3 umiddelbart efter kom op at stå, men at han fremstod vaklen-de eller stavrende, hvorefter han bevægede sig i retning mod de to tiltalte og ud af kameraets vinkel.

De lægelige oplysninger, herunder obduktionsrapporten og overlæge Vidne 1's forklaring, støtter ikke de tiltaltes forklaringer om, at Tiltalte 4 tildelte Forurettede 3 slag i brystet.

På den baggrund, og idet landsretten som nævnt finder forklaringerne fra de tiltalte utroværdige, lægger landsretten til grund, at Tiltalte 4, mens han stod over eller sad overskrævs på Forurettede 3, tildelte denne fire stik med en kniv i brystet. Som anført ovenfor, var det disse fire knivstik, der med-førte døden.

Ved vurderingen af de tiltaltes forklaringer har landsretten foruden det generelle indtryk af forklaringerne sammenholdt med de øvrige beviser lagt vægt på, at Tiltalte 4 ikke afgav forklaring i grundlovsforhør, at Tiltalte 4 efter overfaldet slettede alt indhold på sin mobiltelefon, at Tiltalte 1 ikke har ønsket at medvirke til udlæsning af sin mobiltelefon, at begge de tiltalte efter overfaldet skiftede tøj, og at ingen af de tiltalte har givet oplysninger, der har gjort det muligt efterfølgende at finde tøjet, at Tiltalte 4's dna blev fundet på Forurettede 3's bukser og jakke, at Forurettede 3's blod blev fundet på gearstangen og ved radioen i den hvide varevogn, som Tiltalte 4 var fører af, og at gerningsvåben i form af hammer og kniv blev bortskaffet, uden at de tiltalte har givet oplysninger, der har gjort det muligt efterfølgende at finde våbnene.

Ved vurderingen af, om Tiltalte 4 har haft forsæt til drab, lægger landsretten vægt på knivstikkernes antal, placering, dybde og kraft.

På den baggrund finder landsretten det bevist, at Tiltalte 4 har haft forsæt til drab, idet han må have indset det som overvejende sandsynligt, at Forurettede 3 ville dø af skaderne.

Tiltalte 4 er derfor skyldig i overensstemmelse med byrettens be-visresultat.

Som det fremgår nedenfor, finder en dommer imidlertid, at knivstikkene og drabet ikke er begået i forening med Tiltalte 1.

To dommere og ni nævninger udtaler herefter:

Ved vurderingen af, om Tiltalte 1 er strafferetligt ansvarlig for de af Tiltalte 4 tildelte knivstik i Forurettede 3's bryst, herunder om han har forsæt til at begå drab, lægger disse voterende vægt på det forudgående forløb, karakteren af den i øvrigt udøvede vold og det forhold, at de tiltalte handlede i forening under hele overfaldet fra start til slut.

På det tidspunkt, hvor Tiltalte 4 tildelte de nævnte knivstik i brystet, befandt Tiltalte 1 sig helt tæt på Tiltalte 4, idet han befandt sig ved Forurettede 3's ben og var med til at fastholde Forurettede 3 i det nævnte tidsrum på ca. 30 sekunder, hvor Tiltalte 4 stod over eller sad overskrævs ved Forurettede 3's bryst.

Disse voterende lægger også vægt på, at Tiltalte 1 efter sin egen for-klaring havde medbragt, var i besiddelse af og anvendte en kniv under overfal-det.

Disse voterende tillægger det ikke afgørende betydning, om Tiltalte 4 benyttede den kniv, som Tiltalte 1 efter sin forklaring havde medbragt, således at kniven skiftede hænder, eller om Tiltalte 4 og-så havde medbragt en kniv, som blev benyttet til at stikke med.

Disse voterende lægger også vægt på, at Tiltalte 1 efter sin forkla-ring befandt sig lige ved siden af Tiltalte 4 og havde frit udsyn og kunne se, hvad der foregik, når han som forklaret så slag med knyttet næve, hvilket landsretten imidlertid har tilsidesat.

Disse voterende har også lagt vægt på, at de tiltalte som nævnt har handlet i forening fra overfaldets start til slut, og at de fortsat handlede i forening også i de ca. 50 sekunder, der ikke kan ses på videoovervågningen, indtil de begge samtidigt undløb fra stedet og mod den parkerede varevogn.

Under disse omstændigheder finder disse voterende, at Tiltalte 1 og-så er ansvarlig for de knivstik i brystet, som Tiltalte 4 tildelte Forurettede 3, og denne del af volden findes ikke at gå ud over, hvad der henset til de nævnte omstændigheder var aftalt eller venteligt.

Tiltalte 1 findes endvidere at have haft det fornødne forsæt til drab, idet han som minimum må have indset det som en nærliggende mulighed, at Tiltalte 4 ville benytte en kniv som sket, og at han ved sine hand-linger både forud for, under og efter knivstikkene har forholdt sig accepterende hertil.

Disse voterende finder derfor, at Tiltalte 1 er skyldig i overens-stemmelse med byrettens bevisresultat, således at han er skyldig overtrædelse af straffelovens § 237.

En dommer udtaler:

Som anført under bevisvurderingen vedrørende Tiltalte 4 er det be-vist, at det var ham, der tildelte Forurettede 3 fire stik med kniv i brystet.

Jeg finder det imidlertid ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed be-vist, at Tiltalte 1 var bekendt med, at Tiltalte 4 var i be-siddelse af en kniv, eller at han havde forsæt i forhold til, at Tiltalte 4 ville anvende en kniv som sket.

Jeg lægger i den forbindelse bl.a. også vægt på, at Tiltalte 1 gik ale-ne ned til og konfronterede Forurettede 3, hvorefter overfaldet ses at kom-me ud af kontrol, fordi Forurettede 3 ad flere omgange ydede uventet (hård) modstand, herunder da han til sidst i forløbet igen fik overmandet Tiltalte 1, da denne var på vej væk fra ham, og fik Tiltalte 1 ned at ligge, hvilket fik Tiltalte 4 til at angribe Forurettede 3 bagfra og få ham ned at ligge. Kort tid herefter stak Tiltalte 4 ham med kni-ven.

Det er ikke med nogen sikkerhed muligt at se, hvordan Tiltalte 1 er placeret, og om og i givet fald hvad han foretager sig på dette tidspunkt. Det er således heller ikke muligt at se, om Tiltalte 1 f.eks. fastholder Forurettede 3, da knivstikkene falder, og om han tillige kan se, at Tiltalte 4 har fremtaget en kniv og skal til at stikke Forurettede 3.

At Tiltalte 1 har forklaret, at han medbragte og anvendte kniven un-der overfaldet, og at han ikke har anket domfældelsen i forhold 5, kan ikke til-lægges nogen betydning, da hans og Tiltalte 4's forklaringer som ovenfor anført er tilsidesat.

Da Tiltalte 4's drabsforsæt – der er et sandsynlighedsforsæt, og ikke et direkte forsæt – må være opstået omkring det tidspunkt, hvor han angriber Forurettede 3 bagfra og får væltet ham ned at ligge, og da der som nævnt går ganske kort tid inden knivstikkene falder, er det på den nævnte baggrund ikke bevist, at Tiltalte 1 havde forsæt til knivstikkene og drabet.

Allerede af den årsag at anklagemyndigheden ikke har gjort gældende, at Tiltalte 1 ved eventuelle voldshandlinger mod Forurettede 3 efter knivstikkene, men inden Forurettede 3 afgik ved døden, herunder i tids-rummet efter, at Forurettede 3 bevæger sig ud af kameraets synsfelt, skulle have tilsluttet sig drabet, kan han heller ikke på dette grundlag findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237 begået i forening med Tiltalte 4.

Jeg stemmer derfor for alene at finde Tiltalte 1 skyldig i overtrædel-se af straffelovens § 245, stk. 1, i form af slag, spark og slag med hammer i forening med Tiltalte 4.

Vedrørende forhold 5 og 6

Samtlige voterende har lagt vægt på bevisresultatet i forhold 4 og på de grunde, der er anført af byretten.

Thi bestemmes:

Tiltalte 1 findes skyldig i forhold 4 i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Tiltalte 4 findes skyldig i forhold 4, 5 og 6 i overensstemmelse med byrettens bevisresultat. ”

Strafudmåling

Anklagemyndigheden har påstået skærpende, så straffen forhøjes til fængsel i 14 år, og de tiltalte har påstået formildende, så straffen nedsættes til fængsel i 12 år.

Der er afgivet 18 stemmer for at fastsætte straffen for Tiltalte 1 til fængsel i 12 år.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen fastsættes straffen for Tiltalte 1 derfor til fængsel i 12 år, jf. retsplejelovens § 931, stk. 3.

Straffen er fastsat som en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89.

Der er afgivet 18 stemmer for at fastsætte straffen for Tiltalte 4 til fængsel i 12 år.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen fastsættes straffen for Tiltalte 4 derfor til fængsel i 12 år, jf. retsplejelovens § 931, stk. 3.

Straffen er fastsat som en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89.

Drab straffes således efter praksis som udgangspunkt med fængsel i 12 år. Det beror på en konkret vurdering, om der foreligger særlige omstændigheder, der kan bevirke, at dette udgangspunkt fraviges i skærpende eller formildende retning, jf. bl.a. U 2010.119 H og U 2022.40 H.

Samtlige voterende finder, at der ikke foreligger sådanne væsentlige skærpende omstændigheder, at der er grundlag for at fravige udgangspunktet i retspraksis om, at drab straffes med fængsel i 12 år henset til, at det alene var overfaldet, og ikke drabet, der var planlagt, idet drabsforsættet opstod under overfaldet, at der ikke var tale om langvarig voldsudøvelse.

se, men om et overfald/drab, der skete i løbet af mindre end tre minutter, at overfaldet/drabet ikke foregik på et sted, hvor offeret var afskåret fra at få hjælp, men tværtimod på et sted, hvor der var andre mennesker tæt på, og at der ikke var tale om et værgeløst offer.

Erstatning

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder de juridiske dommere dommens bestemmelse om erstatning.

Konfiskation

Dommens bestemmelse om konfiskation er ikke omfattet af anken.

Sagsomkostninger

Som følge af ankesagens udfald skal statskassen betale sagens omkostninger for landsretten, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 3.

Med samme begrundelse er der ikke anledning til at prøve byrettens bestemmelse om sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 1013, stk. 1, der derfor står ved magt.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte 1 straffes med fængsel i 12 år.

Tiltalte 4 straffes med fængsel i 12 år.

Dommens bestemmelse om erstatning stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

